

Fővárosi Ítéltábla,
mint másodfokú európai uniós védjegybíróság
8.Pf..../2018/6.

A Fővárosi Ítéltábla a Vámosi Ügyvédi Iroda (fél címe., ügyintéző: dr. Vámosi Zoltán ügyvéd) által képviselt **N.K.Sz. Kft.** (.....) felperesnek a Bálint, Kállai és Kende Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Kende Tamás ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (....) I. rendű, II.rendű alperes neve (....) II. rendű és III.rendű alperes neve (....) III. rendű alperesek ellen védjegyoltalom átruházása, védjegyhasználatról való eltiltás és tisztességtelen piaci magatartás megállapítása, továbbá jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. február 21. napján kelt 3.P...../2017/23. számú ítélete ellen a felperes 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek külön-külön 20.000-20.000 (Húszezer-Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú európai uniós védjegybíróságként eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I., II. és III. rendű alpereseknek külön-külön 150.000 forint perköltséget.

A megállapított tényállás szerint a 2009-ben alapított, fényrendszereket (vezérelhető LED csíkokat) gyártó felperesi társaság termékeit 2015-től „BLADE Digital Led System by Cingi” megjelöléssel látja el, melyben az utolsó szó egyik tagja és ügyvezetője, **C.Z.** személyére utal. Az 1996-ban alapított II. rendű alperesi társaság vizuáltechnikai szolgáltatásokat nyújt, ügyvezetője az I. rendű alperes, aki 2017-ben megalapította a magát primary „LEDBLADE” disztribútornak feltüntető III. rendű alperest, aminek szintén ügyvezetője.

A 2014. december 16-án kötött szerződése alapján a felperes fényrendszerek installálását és üzemeltetését vállalta a II. rendű alperes részére a **P.M.** cég rendezvényéhez. Az együttműködés állandósult, a II. rendű alperes a felperestől különböző fajtájú és mennyiségű termék gyártását rendelte meg. Ezeket a szerződésekben előbb „BLADE Digital Led System”, később „LEDBLADE Digital Led System” névvel jelölték, de előfordult a „Beltéri Led Blade”, illetve a „Kültéri Led Blade” szóhasználat is. A II. rendű alperes 2015. november 15-én közleményt tett közzé a weblapján arról, hogy 2016 februárjától kizárólagos forgalmazója a „LEDBLADE” rendszernek, e megjelölés alatt demókat küldött potenciális európai disztribútoroknak és a 2016. február 9-12. között megrendezett éves amszterdami Integrated System Europe (ISE) kiállításon a „LEDBLADE” kizárólagos forgalmazójaként vett részt. A II. rendű alperes decemberében regisztráltatta a „l.....hu”, „l.....eu” és „l.....com” domain neveket, amelyeket azóta is használ. Az I. rendű alperes

.....11-én felvetette **C.Z.**nak egy közös cég létrehozását, melyet utóbbi elutasított. A II. rendű alperes a „LEDBLADE” elnevezésű fényrendszer gyártására és know-how-jára vonatkozó licencszerződés tervezetét küldött a felperesnek, azonban a felek nem tudtak megegyezni a szerződés tartalmában, végül gazdasági együttműködésük27. napján megszűnt.

Az I. rendű alperes14-én európai uniós védjegybejelentéssel élt a „LEDBLADE” szó megjelölésre a Nizzai Megállapodás szerinti 11., 41. és 42. osztályba sorolt áruk és szolgáltatások, jellemzően LED-ek és ezzel kapcsolatos eszközök, multimédiás és szoftveres szolgáltatások körében. A védjegybejelentés ügyszámon van folyamatban.

A felperes 2017. augusztus 3. napján keresetet terjesztett elő az Európai Unió Tanácsának az európai uniós védjegyről szóló 207/2009/EK rendelete (a továbbiakban: Vr.) 11. és 18. cikkei alapján. Kérte annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes „LEDBLADE” védjegybejelentése ügynök vagy képviselő nevében lajstromozott európai uniós védjegybejelentésnek minősül, kérte őt eltiltani a „Blade Digital Led System” és „LEDBLADE” nevek gazdasági tevékenység körében történő használatától, valamint kötelezni a védjegybejelentés részére történő átruházására azzal, hogy annak ellenértékét egy forintban köteles megállapítani. A II. rendű alperest is kérte ezen nevek, továbbá a „l.....hu” és „l.....eu” domain nevek használatától, valamint attól eltiltani, hogy magát a „LEDBLADE” termék kizárólagos forgalmazójaként vagy primary disztribútoraként tüntesse fel. A felperes a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 86. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjaira hivatkozva is fogalmazott meg kereseti kérelmet. Kérte megállapítani, hogy az I. rendű alperes „LEDBLADE” névvel kapcsolatos gazdasági tevékenysége, továbbá az a magatartása, hogy a „LEDBLADE” szóra jogosulatlan ügynöki védjegybejelentést tett, és ezzel a felperes üzleti bizalmát kihasználva kíván jogot szerezni a megjelölésre a Tpv. 2. §-ában foglalt tisztességtelen piaci magatartás tilalmába ütközik. Ezért kérte őt a magatartások abbahagyására kötelezni és eltiltani a további jogsértéstől. Kérte megállapítani, hogy a II. rendű alperes azzal, hogy a „LEDBLADE” nevet, valamint a „hu” és „eu” kiterjesztésű domain neveket használja a Tpv. 6. §-ában tiltott tisztességtelen piaci magatartást valósít meg, továbbá azzal, hogy hozzájárult a sérelmezett védjegybejelentéshez, és az együttműködés megszakadását követően ugyanolyan terméket, azonos tervek alapján, azonos névvel állít elő, ugyanazon a piacon forgalmaz, ad bérbe a Tpv. 2. §-ában foglalt tisztességtelen piaci magatartás tilalmába ütközik. Ezért kérte őt a sérelmezett magatartások abbahagyására kötelezni és a további jogsértésektől eltiltani, továbbá elégtétel adására is igényt formált. A III. rendű alperes azzal valósítja meg a Tpv. 6. §-ába ütköző jellegbitorlást, hogy a „LEDBLADE” szót cégnevébe felvette és használja, magát primary disztribútorként jeleníti meg, a „l.....com” domain nevet és a LEDBLADE Facebook oldalt regisztráltatta és használja. Jogkövetkezményként abbahagyásra kötelezést, eltiltást és elégtételadást kért.

Egyidejűleg ideiglenes intézkedés iránti kérelmet is előterjesztett, amit az elsőfokú bíróság másodfokon jogerőre emelkedett 3.P...../2017/7. számú végzésével elutasított.

Az alperesek ellenkérelme a kereset teljes elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet védjegyjogi és versenyjogi alapon sem találta alaposnak.

Leszögezte, hogy a Pp. 123. §-a szerinti megállapítási kereset nem engedhető meg, mert az alperesekkel szemben marasztalás (átruházás, illetve eltiltás) is kérhető és élt is ilyen igénnyel a felperes. Rámutatott, miszerint a Vr. 11. cikkének és 18. cikk (1) bekezdésének azonos tényállási eleme, hogy a védjegyjogtalom vagy az oltalmi igény jogosultja, illetve használója a felperes

ügynöke vagy képviselője kell hogy legyen. A rendelkezésre álló bizonyítékok ezt sem az I., sem a II. rendű alperes tekintetében nem igazolják, mivel nem tártak fel bizalmi és együttműködési kötelezettséget a felperes felé. A „LEDBLADE” termékek gyártására a felperes és a II. rendű alperes között jött létre jogviszony, az utóbbi nevében eljáró I. rendű alperes személyére ez nem keletkeztetett kötelmet, hiszen nyilatkozatait a felperes ügyvezetője mindvégig a II. rendű alperes nyilatkozatainak tekintette. Ekként az I. rendű alperes, mint természetes személy nem minősülhet a felperes ügynökének vagy képviselőjének, így az a magatartása, hogy védjegybejelentéssel élt nem ütközik a Vr. 11. és 18. cikkeibe, megjelöléshasználatot pedig nem valósított meg.

A Vr. 11. cikke alapján a II. rendű alperessel szemben sem léphet fel a felperes, hiszen nem ő élt védjegybejelentéssel és nem tekinthető a felperes ügynökének vagy képviselőjének sem. A felperes a II. rendű alperes tagadásával szemben nem bizonyította, hogy szóbeli megállapodással olyan szerződés jött volna köztük létre a megjelölés használatára, ami megalapozza a felek olyan bizalmi viszonyát, melyben a II. rendű alperes a felperes képviselőjének, ügynökének minősül. Noha a felek tárgyaltak egymással és szerződéstervezet is készült, de végül nem állapodtak meg. A keresetlevélhez csatolt szerződésekben, amelyekben a II. rendű alperes különböző fajtájú és mennyiségű termék gyártását rendelte meg a felperestől az adásvételi jellegű jogügyletre jellemző elemeken túl nincs olyan további rendelkezés, ami a felek bizalmi viszonyát teremtené meg vagy erre utalna. Legfeljebb bér munka együttműködést igazolnak, melynek természetéből nem lehet arra következtetni, hogy a II. rendű alperest általános bizalmi és együttműködési kötelezettség terhelte a felperes érdekeire vonatkozóan.

A törvényszék vizsgálta, hogy a felperesnek a védjegybejelentés napján fennállt-e olyan joga, aminek alapján a sérelmezett megjelölés lajstromozása, illetve használata ellen felléphet, de illet nem látott bizonyítottan. Indokolása szerint a Vr. 11. cikkének alkalmazásához az is szükséges, hogy az ügynök vagy képviselő által tett védjegybejelentés a jogosult engedélyétől függjön. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a védjegybejelentés nem azonos a felperes termékein szitanyomással megjelent „BLADE Digital Led System by Cingi” elnevezéssel, melyet a felperes már az együttműködést megelőzően is lényegében lajstromozatlan védjegyként használt. A perbeli igényeinek a „LEDBLADE” a tárgya, így a Vr. 11. cikke szerint csak az ezzel azonos szó használata a releváns, ezért súlytalannak ítélte azt a felperesi érvelést, hogy a „LEDBLADE” szóösszetétellel kapcsolatos jogok a „BLADE Digital Led System by Cingi” szóösszetételhez való hasonlóság miatt illetik őt. A termékek adásvételét tanúsító szerződésekben alkalmazott változó elnevezésekből, továbbá a felperesi üzletvezető előadásából a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a „LEDBLADE” árujelző használata a felek együttműködése során, kifejezetten annak keretei közt merült fel, tehát nem lehet arra következtetni, hogy e megjelölés kizárólag a felpereshez kötődne, s ebből eredő olyan jog illetné őt, amitől a II. rendű alperes használata függ. A felperes keresetében a „BLADE Digital Led System” megjelölés használatától is kérte az alpereseket eltiltani, de ez a kérelem sem volt teljesíthető egyrészt, mert nem ez a védjegybejelentés tárgya, másrészt a II. rendű alperes már abbahagyta a használatát és a III. rendű alperes sem alkalmazza azt. Ekként nincs folyamatban az alperesek részéről olyan cselekmény, aminek jogellenességét vizsgálni kellene.

A törvényszék nem látta bizonyítottan azt sem, hogy a felperessel szemben az alperesek a felhozott tisztességtelen piaci magatartást tanúsítanak. Megállapította, hogy jóllehet a felperes a fénytechnikai, a II-III. rendű alperesek pedig a vizuáltechnikai piacon tevékenykednek versenytársaknak tekintendők, mert a két piaci szegmens szoros, egymást feltételező kapcsolatban áll. Azonban a természetes személy I. rendű alperes nem piaci szereplő és panaszolt védjegybejelentése nem minősül piaci magatartásnak, ezért vele szemben megalapozatlanok a Tpv. rendelkezéseire alapított igények.

A Tpv. 6. §-a szerinti jellegbitorlásnak az a feltétele, hogy a „LEDBLADE” megjelölés alapján a fogyasztók a felperest, illetve termékét ismerjék fel. A rendelkezésre álló adatok nem tanúsítják, hogy a felperes az érintett együttműködés keretein kívül használta a megjelölést, csak egyszer értékesített ilyen megnevezéssel harmadik személynek termékek, amit később visszavásárolt. Ugyanakkor megállapítható, hogy a „LEDBLADE” megjelölés a II. rendű alperes működése nyomán és költségén vált ismertté, majd a tőle származtatott jogon a III. rendű alpereshez köthető a szolgáltatás, a termékpromóciót az alperesi oldal számlákkal igazolta. Nem állapítható meg tehát, hogy a megjelölés alapján a fogyasztók a felperest ismernék fel. Ennek megítélésénél nincs jelentősége, hogy ki fejlesztette ki a terméket vagy kié a használati mintaoltalom, erre tekintettel az eljáró bíróság mellőzte a felek által indítványozott tanúbizonyításokat. Mivel a felperest nem illeti meg védelem a Tpv. 6. §-a alapján, ezért az erre alapított keresete nem foghatott helyt.

A Tpv. 2. §-a szerinti generálklauzula megsértése pedig azért nem áll fenn, mert a felperes nem bizonyított a „LEDBLADE” megjelöléssel kapcsolatos olyan saját jogot, amely az alperesekkel szemben illeti meg őt. Egyebekben a felperes a Tpv. 6. §-a körében vizsgálандóhoz képest nem is adott elő olyan többléteényállást, amely a generálklauzula szerint minősülhetne tisztességtelen piaci magatartásnak. Abban pedig következetes a bírói gyakorlat, hogy ha a jogsértés a Tpv. valamelyik nevesített törvényi tényállásába besorolható, kizárt a generálklauzula alkalmazása.

A döntés ellen a felperes fellebbezett, elsődlegesen az ítélet keresetének megfelelő megváltoztatását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Érvei szerint az ítélet tévesen állapította meg a kereskedelmi együttműködés hiányát, mert a becsatolt iratanyag alapján nem vitásan bizalmi és szóbeli megállapodások alapján üzleti kapcsolatban állt az I. rendű alperessel, és szerződéseket kötött a II. rendű alperessel. Sérrelmezte, hogy a törvényszék nem nevesítette külön a 2017. júliusi és augusztusi alperesi felszólító leveleket és figyelmen kívül hagyta azt is, hogy nem lehet a magánszemélyt elkülöníteni a cégtől, különösen, ha annak törvényes képviselője. Álláspontja szerint az I. rendű alperes vonatkozásában feltáróbb vizsgálat, rugalmasabb hozzáállás lett volna indokolt, hiszen ismert az a helyzet, amikor az ügynök vagy képviselő a kijátszásra hajt és természetes személy nevében adják be a védjegybejelentést, miközben azonos a gazdasági érdeke a természetes személynek az ügynökkel. A bizalmi viszony körében nem nyert értékelést az sem, hogy az I. rendű alperessel többszöri egyeztetés zajlott és a gazdasági érdek tekintetében is lényeges megállapításokat kellett volna tenni. Nem kapott kellő súlyt a „LEDBLADE” és a „BLADE Digital Led System by Cingi” közt tapasztalható hasonlóság sem, holott az ugyanazon termékekre vonatkozó elnevezések azonos piacon összetéveszthetőek. Kifejtette, hogy ha a „BLADE Digital Led System by Cingi” összetételből elhagyjuk a „Digital”, „System” és „by Cingi” részeket, akkor Led Blade, összevonva „LEDBLADE” kifejezést kapunk. Hiányolta, hogy elmaradt a termék nevének ezen származtatása és levezetése, pedig ennek feltárásával győződhetett volna meg a törvényszék a termék nevének eredetéről. Kiemelte, hogy nem két termékről, hanem csupán egyről, a felperesiről van szó. Egyértelműnek tartotta, hogy az M/3 számon mellékelt fényképen látható ezüst színű pálcza kialakítása nem azonos az általa csatolt videókon és fotókon (F/5) lévő pálcákéval, az utóbbiakon látható pálcák viszont megegyeznek az M/3 alatt csatolt „LEDBLADE” felirattal szitázott pálcával. Ebből megállapítható, hogy a „BDLS by Cingi” felirata felperes saját tervezésű, fejlesztésű termékének a neve, amit 2016-ban nevezett át „LEDBLADE”-re.

A fellebbezés szerint a feltáró termékfejlesztési bizonyítási rész nélkül azt is nehéz megvizsgálni, hogy a jellegbitorlás megvalósult-e. Okfejtése szerint a fogyasztónak nem szükséges név szerint tudnia vagy felidéznie a megjelölés mögött álló vállalkozásokat, elég a közöttük lévő gazdasági

kapcsolat reális feltételezése. A törvényszék mellőzte annak vizsgálatát is, hogy az alperesek versenytársakként milyen ismeretek birtokában voltak, illetve vannak. Megítélése szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az M/3 alatti fénykép alapján következtetést vont le, miközben az bizonyítékként a „by Cingi”-féle termékként bizonyára nem alkalmazható. A fellebbezés szerint pontosításra szorul, hogy az alpereseket kérte eltiltani a „BLADE” szótól, mert ez nem lelhető fel az ítéletben. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a mellőzött tanúk miatti indokolási kötelezettségének nem tett eleget, ez szerinte önmagában is hatályon kívül helyezési indok. Vitatta azt az ítéleti megállapítást, miszerint nincs jelentősége, hogy ki fejlesztette a terméket, e körben a bizonyítás elmaradása a tényállás feltárását veszélyezteti és okot ad a bíróság téves jogi álláspontjára. Hivatkozva a Fővárosi Ítélet tábla ítéleteire kifejtette, hogy az azokban foglalt gondossággal lefolytatott mérlegelés útján, a szoros bizalmi viszonyon alapuló, tartós, kereskedelmi együttműködésre irányuló üzleti kapcsolatra tekintettel állapítható meg megváltoztató ítéletben, hogy az I. rendű alperes szerződés hiányában is a felperes ügynöke, hazai képviselője, miáltal engedélye nélkül nem élhetett volna tőle független, önálló védjegybejelentéssel és mindezek miatt a felperes követelheti a védjegyzoltalom átruházását.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, abból az anyagi és eljárási szabályok megfelelő alkalmazásával, jogszabálysértés nélkül jutott a teljes keresetet elutasító döntésre. A másodfokú bíróság a Vr. 18. cikke alkalmazhatóságának kivételével az ítélet indokaival is egyetértett.

Az ítélet tábla fenntartja a jelen ügyben az ideiglenes intézkedés kérdésében hozott végzés felülbírlata során már kifejtett álláspontját, miszerint a jogérvényesítés szempontjából nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a lényeges körülményt, hogy az I. rendű alperes védjegybejelentése nyomán indult eljárás az EUIPO előtt még nem fejeződött be. Emiatt a Vr. 18. cikke a perben nem alkalmazható, mert az arra az esetre biztosít fellépési lehetőséget a jogosult számára, amikor az ügynök vagy képviselő már sikeresen lajstromoztatta saját nevében az uniós védjegyet. Adott esetben a státusz eljárás folyamatban van, ennek okán kizárólag a Vr. 11. cikke szolgálhat alapul az igényérvényesítésre, amennyiben megállapíthatóak az abban foglalt tényállási elemek. Ezen rendelkezés értelmében, ha a jogosult ügynöke vagy képviselője az európai uniós védjegyet - a jogosult engedélye nélkül - saját nevében lajstromoztatja, a jogosult felléphet a képviselő vagy az ügynök engedély nélküli védjegyhasználatával szemben, kivéve, ha az ügynök vagy képviselő igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

A felperes védjegyjogi alapokon álló keresetet az I. és II. rendű alperesekkel szemben fogalmazott meg. Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított fontosságot annak, hogy az I. rendű alperes természetes személy, ezért magatartását ennek alapján kell megítélni, függetlenül attól, hogy részben tulajdonosa, illetve ügyvezetője az alperesi társaságoknak. A perben a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdésében elvárt módon nem bizonyította, hogy az I. rendű alperessel olyan természetű kapcsolata volt, ami köztük bizalmi viszonyt eredményezett, és emiatt nem igényelhetett volna oltalmat saját nevében a „LEDBLADE” szóösszetételre. Abból a tényből, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperesi cég nevében ügyvezetőként érvényes nyilatkozatokat tett önmagában nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy minden nyilatkozata e szerint értékelhető. Kétségtelen, hogy a kialakult joggyakorlat tágan értelmezi az ügynök és a képviselő fogalmát, de ez gazdasági, üzleti

jellegű kapcsolat hiányában nem állapítható meg, ilyen kapcsolat viszont a felperes és a védjegybejelentő I. rendű alperes között nem mutatható ki. Nem igazolnak ilyet a 2017. júliusi és augusztusi felszólító levelek sem, hiszen azokat a II. rendű alperes intézte a felpereshez, témájuk pedig a gyártó és forgalmazó kötelezettsége volt.

Megállapítható tehát, hogy a felperes és az I. rendű alperes között nem volt sem gazdasági, sem kereskedelmi együttműködés, az I. rendű alperes nem tekinthető a felperes ügynökének vagy képviselőjének. A felperes ebben a körben szóbeli megállapodásra hivatkozott, de ezt az I. rendű alperes vitatásával szemben nem bizonyította, arra pedig semmilyen peradat nem volt, hogy túl azon, hogy az I. rendű alperes, mint az alperesi cégek képviselője érintkezett a felperessel olyan bensőséges bizalmi viszonyba kerültek volna, aminek alapján az I. rendű alperes a felperes üzleti érdekeinek szem előtt tartásával lett volna köteles eljárni. Ennek hiányában súlytalan a felperesnek a „LEDBLADE” és a „BLADE Digital Led System by Cingi” megjelölések közt tapasztalható hasonlóság tekintetében kifejtett érvelése is, mert ügynöki, illetve képviselői minőség híján ez a kérdés már jelentőségét veszítette. Minderre tekintettel az I. rendű alperesnek nem kellett a felperes hozzájárulását beszereznie az európai uniós védjegy megszerzésére irányuló kérelem benyújtásához. Arra nézve pedig egyáltalán nem merült fel adat, hogy a természetes személy I. rendű alperes gazdasági tevékenységet folytatna és ennek keretében akár a „LEDBLADE” szóösszetételt, akár a „BLADE Digital Led System” megjelölést használta volna. Alaptalanul hiányolta a fellebbezés azt is, hogy az ítélet nem merítette ki a keresetet azzal, hogy a „BLADE” szó használatától való eltiltásról nem rendelkezett, ugyanis a periratokból kitűnően erre vonatkozóan a felperesnek nem volt előterjesztett kereseti kérelme.

A II. rendű alperes vonatkozásában, amely társasággal viszont valóban az alkalmankénti megrendelésen alapuló, üzleti kapcsolatban állt, azért nem foghat helyt a felperes keresete a Vr. 11. cikke alapján, mert nem ő kezdeményezte az EUIPO előtti védjegyeljárást, esetében tehát fel sem merülhet, hogy a korábbi kereskedelmi együttműködés miatt a jogosult ügynökének vagy képviselőjének lenne tekinthető. A kifejtettek tükrében e körben is irreleváns annak a kérdése, hogy miként viszonyulnak egymáshoz a „BLADE Digital Led System by Cingi” és „LEDBLADE” elnevezések. Mindezek alapján a felperesnek nincs arra lehetősége, hogy saját védjegy nélkül védjegyjogi alapon fellépjen a II. rendű alperes megjelölés használatával szemben.

A felperes nem bizonyított alperesek részéről megvalósított tisztességtelen piaci magatartást sem. Helyesen állapította meg az ítélet, miszerint az I. rendű alperes nem végez gazdasági tevékenységet, nem piaci szereplő, továbbá a védjegybejelentés nem tekinthető piaci magatartásnak, így kizárt, hogy vele szemben versenyjogi alapon, a Tpv-t-re hivatkozással a felperes igényt érvényesítsen.

A II. és III. rendű alperesek a vizuáltechnikai és fénytechnikai piacok szoros kapcsolódása folytán versenytársai a felperesnek, így a törvényi tényállási elemek megvalósulása esetén velük szemben a Tpv-t. 6. §-a alapján felléphet a felperes. Ehhez elsődlegesen azt kellett a felperesnek bizonyítania, hogy „LEDBLADE” megjelölés alatt olyan termékek vannak a piacon, vásárolhatók meg a kereskedelemben, amit a fogyasztók kifejezetten és kizárólag hozzá kötnek, amiről tévedés nélkül őt ismerik fel. A felperes azonban nem tudta bizonyítani, hogy a „LEDBLADE” megjelölést a II. rendű alperessel kialakított együttműködés keretein kívül használta. Az az egy eset, amikor nem a II. rendű alperesnek, hanem harmadik személynek értékesített terméket nem alkalmas ilyen fajta ismertség megalapozására. A rendelkezésre álló számlák kizárólag a II. rendű alperesnek történt értékesítést mutatnak, amely társaság azonban jellemzően nem továbbértékesítette az eszközöket, hanem azok felhasználásával, illetve bérbeadása útján vizuáltechnikai szolgáltatást nyújtott különféle rendezvényeken. Pusztán az a tény, hogy a nem vitásan a felperes és a II. rendű alperes

együttműködése idején használni kezdett „LEDBLADE” felirat megjelenik a felperes termékein, amelyek alperesen kívüli forgalmazása az egy, később visszavásárolt esetet kivéve nem nyert igazolást, nem támasztja alá, hogy a releváns fogyasztói kör, ami adott esetben a fénytechnikai berendezések és szolgáltatások iránt érdeklődő, azokat igénybe vevő személyekből és vállalkozásokból tevődik ki, túlnyomó részben vagy jellemzően a felperest ismeri fel a „LEDBLADE” kifejezésről. A peranyagban nem volt olyan újságcikk, számla, reklám vagy közvélemény-kutatási adat, amiből a felperes ilyen fogyasztói vagy szakmai megítélése igazolt lett volna, noha ennek szükségessége az ideiglenes intézkedést felülbíráló ítélőtáblai végzésből kiolvasható volt. Kizárólag a felpereshez köthető termék hiányában az elsőfokú és a másodfokú bíróságnak sem kellett érintenie annak a kérdését, hogy ki a termék kifejlesztője vagy kitől származik annak neve, és jelentőségét veszítette a fellebbezésnek az M/3 szám alatti fényképpel kapcsolatos érvelése is, miként a tanúmeghallgatások elmaradása sem értékelhető eljárási hibának.

A felperes az ítélet elleni fellebbezésében sem fejtett ki külön érveket a II. rendű alperessel szemben a Tptv. 2. §-ában megfogalmazott tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránti kérelmével kapcsolatosan, ezért e körben a másodfokú bíróság visszautal az elsőfokú bíróság helyes megállapításaira. A kifejtettek alapján a felperes versenyjogi jogsértésre alapított keresete sem vezetett eredményre, megfelelően utasította azt el az elsőfokú bíróság.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla sem a határozat megváltoztatására, sem hatályon kívül helyezésére nem látott okot, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

A sikertelen fellebbezés miatt a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megtéríteni az alpereseknek a másodfokú eljárással felmerült perköltségét, ami a képviselőjükben eljáró ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított munkadíját tartalmazza.

Budapest, 2018. szeptember 20.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző